

14. nedeľa C 2022

AI Istá webová stránka pre seniorov uverejnila článok s titulkom Nedôvera je zlý spoločník. Len pár príkladov viet z dialógu seniorov: „Ovocie na trhu určite nie je čerstvé, všetko je to podvod. Nieкто zvoní, musí to byť zlodej.“

Nedôvera môže byť v živote nebezpečná. Je trochu znepokojujúce, že počet nedôverčivých ľudí narastá.

KE Ježiš nám dnes opäť pripomína, aká dôležitá je v živote dôvera. Hovorí: "Hľa, posielam vás ako baránkov medzi vlkov. Nenoste mešec ani kapsu, ani obuv a cestou nikoho nepozdravujte!

Keď vojdete do niektorého domu, najprv povedzte: „Pokoj tomuto domu!“ Ak tam bude syn pokoja, váš pokoj na ňom spočinie; ak nie, vráti sa k vám.“

DI Slová ako nenosiť mešec, ani kapsu, ani obuv, jasne naznačujú dôveru, ktorú má Ježišov učeník v Boha. Boh sa postará. Táto dôvera v Boha sa potom prejavuje okrem iného aj vnútorným pokojom. A tento vnútorný pokoj je najlepším nástrojom pre akúkoľvek evanjelizáciu. Kristovi učeníci prichádzajú ako hlásatelia kráľovstva, pozdrav pokoja nie je už teda nijakou zdvorilostnou formalitou. To, čo prinášajú, je spásna moc a zázračná sila Božieho kráľovstva, ktorá vstupuje do navštíveného domu. Na takýto omilostený dom sa vznesie Boží pokoj. Ak však dom nie je pripravený pre Boha a jeho poslov, ak neodpovie na pozdrav pokoja radostne a ochotne, poslovia nie sú schopní nič dokázať. Pokoj, ktorý žičili a ponúkali, nebol vo viere prijatý a preto sa vracia späť k nim.

PAR Najčastejšou príčinou straty vnútorného pokoja sú obavy vyplývajúce z určitých situácií, ktoré sa nás osobne dotýkajú a v ktorých sa cítime ohrození: strach zo súčasných alebo budúcich ťažkostí, strach, že zmeškáme niečo dôležité, strach z neúspech v projekte atď. Každý majetok (a je jedno, či je materiálny, morálny alebo dokonca duchovný) nás pripravuje o pokoj v duši, pretože sa bojíme, že ho stratíme. Na tomto strachu zarábajú najviac poisťovne.

Ako sa môžeme vyhnúť strate vnútorného pokoja aj tvárou v tvár týmto obavám? Ľudské zdroje a ľudská múdrosť so svojou opatrnosťou, prognózami, zásobami a všetkými možnými poistkami určite nestačia.

Dalo by sa dokonca povedať, že jediným istým spôsobom, ako prísť o pokoj, je pokúsiť sa ho zabezpečiť ľudskou silou, osobnými plánmi a rozhodnutiami alebo spoliehaním sa na inú osobu či inštitúciu. Ak si chceme zachovať pokoj uprostred rizík ľudského života, máme len jedno riešenie: spoliehať sa len na Boha a úplne mu dôverovať ako nebeskému Otcovi, "ktorý vie, čo potrebujeme" (Mt 6, 32).

To je náš veľký problém: človek nedôveruje Bohu, a tak sa snaží riadiť všetky oblasti sám a je veľmi nešťastný, namiesto toho, aby sa spoľahol na starostlivé a láskavé ruky svojho nebeského Otca. A predsa je táto nedôvera neopodstatnená! Nie je absurdné, že dieťa takto pochybuje o svojom Otcovi, keď tento Otec je ten najlepší a najmocnejší, akým môže nebeský Otec byť?

Napriek tomu žijeme veľmi často v tejto absurdite.

MY Počúvajte jemnú výčitku, ktorú nám Pán adresoval ústami svätej Kataríny Sienskej:

„Prečo teda nedôverujete mne, svojmu Stvoriteľovi? Pretože sa spoliehate na seba. Nie som ti verný a oddaný? Ja som však zostal verný človeku a zanechal som mu cieľ, pre ktorý som ho stvoril, totiž najvyššie a večné Dobro. Vykúpil som ho krvou svojho jednorodeného Syna. Ľudia však zrejme veria, že nie som dost' mocný, aby som im prišiel na pomoc, ani dost' silný, aby som im pomohol a bránil ich pred nepriateľmi, ani dost' múdry, aby som osvietil oči ich rozumu, ani dost' milosrdný, aby som im bol ochotný poskytnúť to, čo potrebujú na spásu; alebo sa obávajú, že nie som dost' bohatý, aby som ich obohatil, dostatočne krásny na to, aby som ich urobil krásnymi, a že nemám dost' jedla, aby som ich uživil, ani dostatok oblečenia, aby som ich mohol znova obliecť.“

ADE Ako budujeme dôveru v Boha? Odpoveď je neuveriteľne jednoduchá: každodenná osobná modlitba vďačnosti, v ktorej objavujeme Božiu dobrotu voči nám. To naplní naše srdcia dôverou, pokojom a prehĺbi našu vieru. Amen.